

*

Číslo
38

*

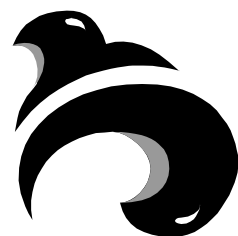
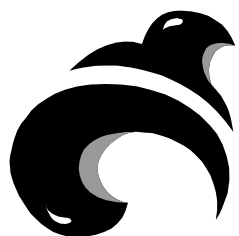
*

srpen
2008

*

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(Někdo září v září)

Úvodník

*Úsměv je levnější než elektrina
a dává více světla.*

Archibald Joseph Croni

Nazdárek Tuláci a další čtenáři,
většina z Vás otevře stránky tohoto semtamníku
na letním táboře v Zátoci Pláňat (pro neznalé
jde o louku v Keblově), kde stojíte na počátku
putování po stopách slavného cestovatele Marco
Pola. Necht' se toto číslo stane vaším věrným
průvodcem po bezesných táborových nocích, kdy

Letní tábor pro starší - 2007

nemůžete usnout nedočkavostí nad očekávanou
noční hlídkou nebo radostí z toho co bude ráno
k snídani, kterou vlastnoručně vyrobíte.

Pokud čtete semtamník poprvé, nepřijde Vám
na tomto čísle nic mimořádného, pokud jste
pravidelnými čtenáři určitě jste si všimli mírné
změny vzhledu. Text jsme s úsporných důvodů
umístili do dvou sloupců, nepatkové písmo
změnili na patkové, neboť se lépe čte. Jinak zde
najdete vše co pravidelně náš „plátek“ nabízí.
Jen je stále velmi málo vašich příspěvků. Oddí-
lový časopis má být hlavně pro své členy a tak
pokud chcete ostatním něco sdělit, vyprávět za-
jímavou příhodu z prázdnin, není nic jednoduš-
šího než sednout a napsat příspěvek a ten poslat
nejlépe mailem na semtam@tulaci.eu. Pokud pí-

šete pomocí tužky a papíru nevadí, jsou i jiné
cesty pro předávání informací než je email.

Pokud nemáte to štěstí a nejste s námi na letním
táboře, užívejte si zbytek prázdnin v místech
kde se zrovna nacházíte.

Příjemné čtení.

Oddíl od září

Na vánoční výpravě v prosinci 2007 jste se do-
zvěděli o příchodu jistých změn v činnosti oddí-
lu. Půlrok, který od „vánočky“ uplynul byl v
mnohém netradiční, neboť se navzájem prolína-
la činnost oddílu ve starém a novém pojetí a
činnost Psanců (kteří bohužel skončili svoji
činnost pro nezáměr svých členů). Nyní je čas,
dozvědět se jak bude oddíl fungovat od září.

Schůzky

Schůzky jsou základní akcí každého oddílu, kte-
rý se pyšní tím, že provozuje celoroční činnost.
Někdo by mohl namítat, že 10 víkendových akcí
během roku je také jistou formou celoroční
činnosti, ale akce jedenkrát za měsíc, není
z mého pohledu nic moc. U Tuláků je více než
polovina lidíček, kteří jezdí jen na výpravy nebo
na letní tábor. Nic proti těmto lidem, ale je po-
třeba si uvědomit, že víkendovek je během roku
cca 10 a schůzek cca 40. Již z tohoto důvodu je
vhodné, účastníky schůzek považovat za ty, kteří
tvoří oddíl oddílem. Rozhodně nehodláme od-
stříhnout všechny co nechodí na schůzky od akcí
oddílu, ale je potřeba počítat s tím, že lidé účast-
níci se jen výprav a táborů budou na některých
akcích trochu mimo oddílové dění, bude na nich
aby si zajistili informace, které „schůzkoví“ lidé
dostanou do ruky a v neposlední řadě musí ože-
let i častější kontakt s oddílem a neúčast v celo-
ročním bodování.

První schůzka se bude konat ve **středu 3.září
2008**. Termíny schůzek zůstávají beze změny,
bude to nadále středa od 16 do 18 hodin. Srazy
budou před 16 hodinou u základní školy
Hostýnská, která je na Praze 10 v Malešicích. V
16 hodin budeme odcházet od školy do 100m

vzdáleného Domu UM. Schůzky budou končit v 18 hodin, opět u školy.

Prozatím bude každou středu od září schůzka oddílová a to do té doby, než se rozjede družinová činnost. Náš původní záměr byl od září mít vlastní klubovnu, což se zatím nepodařilo, schůzky budou tak jako v roce předchozím v Domě UM na Praze 10.

Někdo září v září - uvidíme

Družinky

Pozorný čtenář zajisté ví, že se mluvilo o vzniku družinek. Jaké přesné složení budou mít družinky to není ještě známo, neboť vás na schůzky nechodí zrovna nejvíce. Mnohdy to sotva vydá na jednu družinu. Od září tedy pokračujeme v modelu každý týden oddílová schůzka. Až nastane čas, že bude na schůzkách dostatek lidiček na vytvoření družinek, lze čekat zhruba toto:

- družinová schůzka bude 1x týdně
- 1x měsíčně bude místo schůzky družinové, schůzka celého oddílu (všechny družinky dohromady)
- družina bude mít minimálně 2 dospělé vedoucí
- určitě se budou konat družinové výpravy at' již na jeden den či víkend

Na akce družinek budou mít přístup pouze členové, případně ti, které si družina pozve.

Výpravy celého oddílu se zúží na tyto akce během školního roku:

- podzimní prázdniny (konec října)
- vánoční výprava (polovina prosince)

- sněhová akce (leden, únor)
- jarní tábor (v termínu pro Prahu 6-10)
- oddílová výprava v dubnu
- oddílová výprava v červnu
- letní tábor koncem srpna

Oddílové akce budou přístupné všem členům oddílu, tedy i těm co se neúčastní schůzek. Musejí však počítat s tím, že budou trochu více „mimo“ dění v oddíle.

Akce pro vyvolené

Existuje několik akcí během roku (některé se konají jen jednou za několik let), na které je vstup omezen a to buď věkem nebo nějakou podmínkou, např. splněnou oddílovou zkouškou a vstupem do Kmene (vysvětleno dále). Mezi tyto akce patří:

- Čarodějnice – mohou se účastnit jen členové Kmene
- cykloakce v květnu – minimální věk 12 let
- stavění tábora – individuální výběr dle síly a nálady
- letní Šumavské putování – mohou se účastnit jen členové Kmene (v posledních letech toto omezení padlo)
- tábor pro starší – minimální věk 14 let
- cykloakce v září – minimální věk 12 let

Akce pro členy Kmene v posledních letech téměř vymizely, neboť dětských členů Kmene je minimální počet.

Oddílové zkoušky

Za svou letitou existenci má oddíl vybudovaný systém zkoušek, kterými členové postupně prochází. Na prvním stupni se nacházejí **Dovednosti**, následuje **Základní oddílová zkouška** (První velká stezka) po jejímž splnění vstupuje člen do **Kmene**, čímž se mu otevírají jisté výhody a možnosti. Jako poslední stupeň jsou edice **Malých stezek** z nichž je na světě zatím stezka Odříkání a Šifrování.

Přijímání Konopa do Kmene - 1994

Dovednosti, obsahují 4 základní zkoušky – oddíl, oheň, šifry a uzle, které se plní před základní oddílovou zkouškou. Časový limit na splnění dovedností je jeden rok od vstupu do oddílu, nebo od začátku plnění dovedností. Tyto 2 možnosti jsou z důvodů neexistence časového limitu na splnění dovedností v současné době.

Základní oddílová zkouška obsahuje 7 témat a tajný bod. Po splnění všech částí zkoušky předstupuje človíček před Kmen, který mu udělí tajný bod. Po splnění tohoto bodu je zkouška u konce, šťastný absolvent se stává členem Kmene a může plně využívat výhod z tohoto plynoucích. Doba na splnění oddílové zkoušky je 1 rok od splnění prvního bodu, bez plnění Tajného bodu, ten se do limitu jednoho roku nepočítá.

Pokud není zkouška splněna do jednoho roku, za splnění se vezmou kompletní témata (každé téma má několik bodů). Částečně splněná témata je nutné splnit znovu. Na dokončení zkoušky je další rok. Pokud ani po 2 letech člověk v plnění neuspěje, pak už mu není pomoci. Z oddílu jej nikdo vyhazovat určitě nebude, ale vstup do Kmene mu bude navždy uzavřen.

Edice Malých stezek je určena k dobrovolnému rozšiřování znalostí. Malé stezky navazují nebo budou navazovat na témata ze základní oddílové zkoušky.

Bodování

Každý školní rok doprovází bodování na schůzkách a výpravách, jehož výsledkem je každého čtvrtroku vyhodnocení průběžného pořadí, na jedné z posledních schůzek pak vyhodnocení ce-

lého roku. Za co lze body získat? Je to jednoduché čím více se účastníte akcí oddílu, tím více bodů lze získat. Základní možnosti jak získat body:

Účast na schůzce	1 bod
Účast na jednodenní výpravě	2 body
Účast na víkendovce	3 body
Za hry na jedné schůzce	max. 3 body
Za hry na jedné výpravě	max. 7 bodů

Doplňkové možnosti:

Mimořádné body na schůzce	1 bod
(např. máte něco přinést či udělat na schůzku)	
Úkoly v semtamníku	max. 5 bodů

Dobrovolnost

Tuláci byli, jsou a budou založeni na dobrovolnosti. Ke členství v oddíle a akcím nelze a ani nechceme nikoho nutit. Pokud jste však členy oddílu a rok se neukážete a neozvete, nemůžete se divit, že z naší strany není odezva právě nejčastější. Stejně tak musí lidé, kteří jezdí jen na tábory případně na výpravy počítat s tím, že pokud je nějaká akce omezena počtem účastníků, či je lidově řečeno něčeho málo, přijdou na řadu až po aktivních členech (to jsou ti, kteří každotýdenně navštěvují schůzky). Nechápejte to jako dělení členů oddílu na lepší a horší, ale jisté rozdíly v aktivnějších a méně aktivních členech prostě být musí.

Přepalování provázku - jarní tábor 2008

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Kdo zajišťuje úspěch
30. -31.8.2008	Totální bourání	Keblov	Tuláci
3.9.2008	První schůzka	Praha, Dům UM	Beruna, Konop
5.10.2008	Jednodenka	okolí Prahy	Beruna
24. - 29.10.2008	Podzimní prázdniny	Polnička	Tuláci
14. - 17.11.2008	Výprava		
12. - 14.12.2008	Vánoční výprava	Pořešín u Kaplice	Tuláci
26.12.2008	Putování za vánoční vločkou	okolí Prahy	Michal
31.12.08 – 4.1.2009	Silvestr	Keblov	Beruna, Konop
29 (30).1. - 1.2.2009	Hory – pokud bude zájem	uvidíme	
2. - 8.3 2009	Jarní tábor	dle zájmu	Tuláci
10. - 12.4.2009	Oddílová výprava		
30.4. - 3.5.2009	Čarodějnice – pouze Kmen	Keblov	
7. - 10.5.2009	Cykloakce	Lužické nebo Jizerské hory	Beruna
19. - 21.6.2009	Oddílová výprava		

Sledujte oddílový web, kde jsou vždy zaručeně čerstvé informace.

Ebeni na Univerzitě Karlově

„Mlhavým ránem bosi jdou...“ Zpívá se v písničce Trampská. Já jdu taky, jen je půl sedmé večer a mlha pomalu přechází v jemné mžení. Je středa 21. května 2008 a právě jsem vyrazila do zahrady Psychiatrické kliniky 1. lékařské fakulty Karlovy univerzity stejně jako pět set dalších fanoušků. Skupina Bratři Ebenové tu dnes totiž má po několika měsících první pražský koncert. Tři bratři Ebenové (David, Marek a Kryštof), synové skladatele Petra Ebena a synovci Ilji Hurníka, vlastně nepatří do žádného hudebního

proudu. Markovy vtipné texty, neobvyklé rýmy a nezvyklý souzvuk nástrojů, které všichni včetně spoluhráčů z Etc bravurně ovládají, vás prostě uchvátí.

U vchodu dochází ke kontrole vstupenek, samozřejmě, bez ní tam nemůžou nikoho vpustit. Prosvítí okraj lístku UV světlem a objeví se obrázek – záruka pravosti. Pak už zbývá jen projít zahradou k zastřešenému pódiu, před nímž už se tvoří hloučky čekajících.

Pár minutek před sedmou už obecnostvo netrpělivě ševelí a čeká na hudebníky. Když ne-daleké kostelní hodiny konečně odbijí celou, skupina přichází na scénu. Marek Eben nás vítá: „Tedy musím přiznat, že jsem naprosto ohro-

men vaším počtem. Já bych v takovém počasí nešel ani na zahraničního interpreta, natož na domácího.“ S humorem sobě vlastním nás seznamuje s programem. „My jsme to teda vzhledem k počasí seškrtili, budeme hrát bez přestávky a snad to do toho deště stihneme...“ Počasí skutečně nevypadá, že by dnešnímu hudebnímu vystoupení bylo nakloněno. Co chvíli kápně, ale většinu času je našťastí jen pod mrakem, ikdyž zima. Mladé dvojice to řeší tulením, jednotlivci teplým kabátem a pohybem v rytmu.

První píseň zazní a po ní další a další. Některé známé, jiné úplně nové. „Tahle písnička bude z našeho nového alba Chlebičky, které by mělo vyjít asi za tři týdny, jen co se dodělá grafika. Jmenuje se XL.“ Neotřelý popis kynutí tělní hmoty rozesmál většinu zúčastněných, ale nebyl to jediný okamžik veselí tohoto večera. O chvíli později zahráli Ebenové píseň Mám dny, která se setkala se stejným úspěchem, i přesto, že je z roku 2002. Dalším vrcholem koncertu byla titulní skladba nového CD Chlebičky. Její neuvěřitelně vtipný text byl následován dlouhým potleskem. A přichází stále nová milá překvapení. Folkloreček, melodie připomínající košuleny a šavličky, ale text úplně o něčem jiném. Píseň o filmových milovnících, Sloni, Já na tom dělám a další vynikající songy.

Zajímavá situace nastala při písničce Houston, kdy se propojila živá produkce kapely na pódiu se zpěvem Ivy Bittové z nahrávky. „Houston, we have a problem – your wife is calling. OK. Máš kartáček? Mám. Máš ručníky? Mám. Máš palivo? Mám. Máš kyslík? Mám. Zavoláš mi z Měsíce? Zavolám.“ Podobné rozhovory zná určitě každý, kdo kdy někam jel, ale představa kosmonauta připoutaného v raketoplánu, kterému volá manžel-ka, je prostě směšná.

Koncert se pomalu chýlí ke konci. Úžasná atmosféra sice dává zapomenout na sychravé počasí, mokré nohy a husí kůže, ale bohužel ne na čas. Kapela se s námi rozloučila, ale kvůli neutichajícímu potlesku se vrátila ještě nám zahrát. Když se i přesto situace opakovala, komentoval to Marek Eben slovy: „Já bych teda nešel...“ Hrají

znětku pořadu Na plovárně. „Dobrý večer, vážení diváci, dnes jsem si sem Na plovárnu pozval odborníka z oboru kosmonautiky a rád bych mu položil několik závažných otázek...“ Znalci už vědí, co bude následovat. Závěrečná píseň Jak to dělají kosmonauti definitivně ukončila můj hudební zážitek.

bratři Ebeni

Potlesk trval dlouho. A ještě déle se lidé rozcházel. Nikomu se nechtělo domů, proč taky, když okolím ještě poletovaly úryvky textů a kousky not. Ale přece jen se pak každý vydal k východu.

Cesta k domovu byla dlouhá. Každému v hlavě ještě znělo pár tónů, každý si z koncertu něco odnášel. Dobrou náladu, novou inspiraci, příjemný pocit anebo třeba téma na domácí slohovou práci.

Píšťalka

Zátoka Pláňat

Crabapple Cove, Maine, USA, poprvé osídlena roku 1684

- 1994 – tím to začalo, třistadeset let od osídlení té skutečné Crabapple Cove jsme poprvé vyjeli na tábor do Keblova
- *Nic moc, uvidíme, až odsud vezmu roha.*
- dva roky po té je baráček náš (ne však louka, na které stojí) a nese jméno Zátoka pláňat
- *Jestli se odsud na chvíli nedostanu, začnu trhat kytky na tapetách. Měl jsem včera sen, že jsem spal, zdálo se mi to a já jsem byl vzhůru.*

- jdou další léta po sobě a další tábory až do teď...
- *Skvělý mejdan. Kéž bych tu byl, abych to viděl.*
- během té doby se dohodneme na založení druhé organizace k té co existuje a kam patříme všichni (do 116.PS Malešice) a nakonec zakládáme ZO ČSOP Tuláci
- *Tohle vyžaduje přehodnocení a přezkoumání. - My přesouhlasíme, generále.*
- do nové organizace registrujeme většinu členů 116. skupiny, aniž by to tehdy vypadalo, že „to“ přijde, tuším, že tohle je počátek konce jedné etapy
- *Chceš zdravý rozum? Dám ti svůj, Bůh ví, že ho nepoužívám.*
- po úspěšných podzimních prázdninách 2007 v Polničce se rozhodují definitivně nabídnout Berunovi náčelnictví Tuláků, což také znamená i návrat některých dospělých
- *Nastav druhou tvář, Hawkeye. - Už mě bolí obě tváře.*
- nečekaně získáváme finanční prostředky, které využijeme na nákup louky – tu koupí ZO, nikoliv 116
- skupina končí, zůstává ZO se Zátokou pláňat
- *Nikdy nenecháte těch průpovědek? - Jen abych mezitím udělal vtíp.*
- je poslední léto ve starém baráčku
- *Nevím, co by Henry Blake dělal bez Radara a taky co my bez Henryho. Už se těším domů, abych to zjistil.*

Alan Alda

Letní tábor 1994

Světlo tobě, Zátoko pláňat! Světlo vašim krokům, Tuláci!

Benjamin Franklin Pierce „Hawkeye“ a Michal

Okénko do kroniky cykloakcí

Cykloakce se v našem oddíle začali datovat v roce 1995, kdy Luděk uspořádal 14-ti denní akci na Šumavě. Týden proběhl ve stylu vodáckém a týden ve stylu cyklo. Poté nastala pětiletá pauza. V roce 1999 vyrazilo 9 odvážlivců na týdenní cestu po jižních Čechách. Tradice týdenních letních akcí vydržela do roku 2003, celkem 5 týdnů jsme během let brázdili po české kotlině. Na rok 2004 se již na letní putování nesešlo dost zájemců, a tak jsme započali víkendové cykloakce. První z nich byla v Otradovicích a jak se vyvedla posuďte sami.

Po dlouhé době slibů konečně nastal víkend zaměřený čistě na cyklistiku. Pro začátek nebyla sice účast z největších ale to rozhodně nevadí. Sešli jsme se v pátek v 16 hodin na Klánovickém nádraží. Někteří tvrdili, že tato část Prahy je tak vzdálená a neznámá, že jsou zde poprvé v životě, ale přesto jsou Klánovice ještě v Praze. Čekalo nás necelých 20 km do cílové stanice v Otradovicích.

Cesta: Klánovice - Šestajovice - Zeleneč - Mstětice - Toušeň - lávka přes Labe - Káraný - a po turistické značce do Otradovic.

Zde jsme našli na tento víkend azyl v "menším" domečku pro cca 50 lidí u Jirky, Ivy a dvou leonbergů hlídaček (Bety, Ája). V půl osmé večer nastala přejímka kol pro zítřejší závody (kontrola zda všem drží kola a aspoň jedna brzda brzdí). Poté nastala cca hodinka vysvětlování co, že to vlastně budeme zítra dělat.

Sobota

Start první etapy závodu po itineráři se musel pro nepřízeň počasí posunout cca o hodinku. I když initerář byl přehledný a výklad k jeho principu poměrně důkladný přesto několik posádek zabloudilo a do cíle I. etapy dorazili se značnou časovou ztrátou. Děti dorazily v pořádku ale posádky složené z velkých se nějak zapomněli. Na konci první etapy byl první jízda pomalostí, která spočívá v tom zůstat ve vymezeném prostoru na kole co nejdéle, nešlápnout na zem a nevyjet kolem z vymezeného prostoru. Dále ještě jízda

na zrychlení a brzdění, což znamenalo co nejrychleji projet trasu tam a zpět a zastavit předním kolem na přesně vymezeném místě.

Vysloveně čerstvý účastník

Následoval cca 400 m přesun ke slalomu ve svažitém terénu, který absolvovala polovina startovního pole a poté začalo pršet, po chvíli hodně pršet a pak už jen tekla voda z nebe jak z kohoutku. Po cca 20 minutách čekání pod stromy padlo rozhodnutí, že se přesuneme zpět do baráku a usušíme. Po příjezdu samozřejmě přestalo pršet. Odpoledne bylo ve znamení sušení všeho a všude i když botám se moc nechtělo.

K večeru se počasí umoudřilo, většina lidí vyzbrojila své boty mikroténovými sáčky a vyrazili jsme na druhou etapu. Zde nikdo nezabloudil a jen s menšími zajižd'kami dorazili do cíle téměř všichni v časovém limitu. Večerní etapy a ostatně i následujícího programu se musel vzdát Blatník, protože jej sklátil bacil teplotní a tak místo sedla na kole zaujala místo pod peřinou.

Neděle

Počasí není sice ideální, jelikož chvilkami po-prchává, ale vyrážíme na start třetí etapy. Na místě startu proběhlo nejdříve druhé kolo jízdy pomalosti a jízda zručnosti s více než vypečenými překážkami jako:

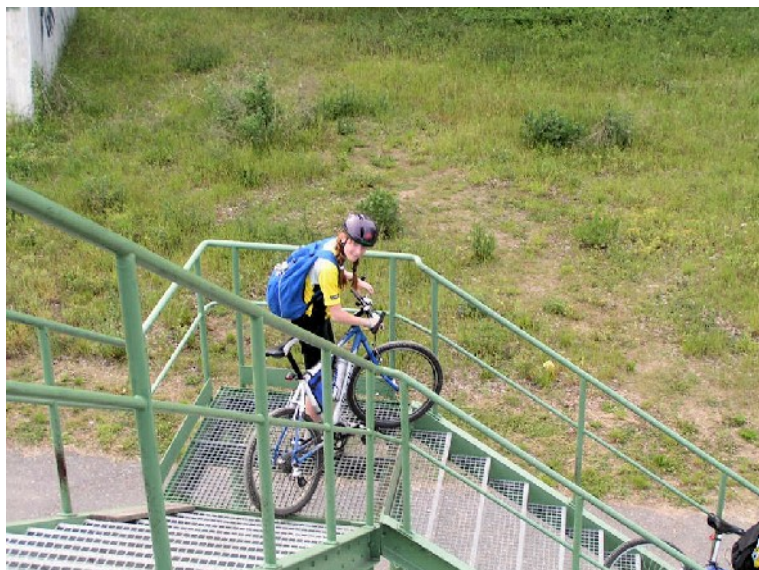
- jízda přes houpačku
- přejezd prkna

- podjezd branky
- průjezd mezi brankama
- sebrat a vrátit míček
- menší slalom

Dále ještě druhé kolo zrychlení a brzdění. Někteří vzali brzdění opravdu za své a tak nechyběl jeden úplný a jeden neúplný let přes řídítka. Poté následovala zmíněná třetí etapa, která byla bohužel zpestřena tím, že poblíž chatové osady někdo sebral fáborky, které označovaly cestu. S menšími či většími zajižd'kami jsme se cca v půlce etapy setkali a dále postupovali společně. Těžko se proto odhaduje důvod toho, že jedna dvojice přijela stejně téměř hodinu po ostatních. V cíli třetí etapy (stejně místo jako start) bylo možné opravit jízdu zručnosti druhým pokusem a ještě se jeli šlapačky což je území ne zrovna rovné a úkolem je nešlápnout ani jednou na zem.

Čas poměrně postoupil a tak následoval přesun do baráku, oběd, balení a cesta zpátky na Klánovické nádraží. Cestu zpátky jsme zvládli na minutu přesně a s úderem šesté večerní dorazili na Klánovické nádraží. Když se téměř všichni rozprchli směrem domů koukáme, že v autě, které přivezlo batohy jeden zůstal. Nebudu vás dlouho napínat Drobek opět předvedl co v něm je a že zapomenout něco někde umí na každé akci.

No a již dnes můžeme říci, že touto výpravou nekončí cykloakce našeho oddílu, ale začíná éra

Trénink jízdy po schodech

kdy jsou v plánu 2 víkendové cykloakce za rok. Další bude první víkend v září, takže napněte lanka, nahustěte duše a hurá na kolo.

Závěrem děkujeme Ivě a Jirkovi za poskytnuté přístřeší a za přípravu náročných a vypečených tratí a soutěží.

Bodování 2007/8

Není to tak dlouho co skončil další školní rok a s ním tu máme další výsledky bodování.

I) Matěj 117 b.

2) Opičák	86 b.
3) Lišák	84 b.
4) Lukáš	82,5 b.
5) Vojta	76 b.
6) Sojka	72 b.
7) Večernice	69 b.
8) Adam	66 b.
9) Matyáš	55 b.
10) Amazonka	40 b.
11) Hugo	31 b.
12) Honza G.	30 b.
13) Yellen	29 b.
14) Kecal	23 b.
15) Chumba, David G.	21 b.
16) Maverick	19 b.
17) Orlík	17 b.
18) Maty	16 b.
19) Čip	15 b.
20) Wlk, Ješterka	14 b.
21) Kačka Ch.	13 b.
22) Cvrček	12 b.
23) Kryštof	11 b.
24) Kuku, Žwejkal, Terka Š.	9 b.
25) Rusalka, Denisa, Jirka a Honza Č.	8 b.
26) Ash, Dráče, Charlie, Lukáš K., Jakub K.	6 b.
27) Deni, Anežka, Lukáš S.	4 b.

28) Havranka	3,5 b.
29) Kuře, Maketa	3 b.
30) Ester, Markéta S., Patrik	2 b.
31) Sebastián	1 b.

Pozice od patnáctého místa jsou nezajímavá, přesto je uvádíme, abyste si udělali obrázek kolik lze tak za školní rok získat bodů.

Král letošního bodování

Šumava 2008

Volary - Husinec 2. - 6.7.

Vyjíždíme... ne sice vláčkem, který je pohodlnější a prostornější a mám ho raději, ale autobusem. Ten je rychlejší a levnější. A počet přestupů je minimální – jeden, na rozdíl od vláčku. Tak tedy opět po roce vyjíždíme na Šumavské putování s cílem v Husinci u koní u dědy Oulického:)

Je nás celkem devět, což je počet tak říkajíc ideální na takovouhle akci. Není nás málo jako loni a není nás ani moc. Členové této expedice jsou letos sourozenecké dvojice Ád'a s Kryštofem, Li-

šák s Adamem, Orlík s Jakubem a Lukáš. Za ty starší jsou letos Světlana a autor této statě:)

Počátek cesty je ve Volarech, to je takové „klasické“ místo, z něhož jsme vyráželi na putování od dávných tuláckých dob a sem tam se tam ocitáme zas, tentokrát po pěti letech (tedy možná;) Nákup v potravinách na místě je jen tak tak, jsme poslední zákazníci toho dne a vydáváme se cestou přes zříceninu hradu Hus ke Křišťanovickému jezeru. Je něco kolem šesté večer a podle mapy to vypadá asi na 5-6 km, což se dle značek na místě rozroste na 9,5 km vzdálenosti. Není nic, co by nás honilo, nemáme dáno, že to musíme dojít, ale jdeme. Pro některé mladší ročníky právě začíná jejich nejdelší putování v životě...

Zasloužený odpočinek

Výbava u těch, kdo jedou poprvé, bývá i přes konzultace, předcházející cestě, sem tam překvapivá. Některé batohy vypadají spíš jen jako školní tašky, do kterých se sotva něco vejde, a jsou čínské či podobné provenience, trhají se, zipy rozpadají a přezky se nedají na dobu, kterou chceme my, zapnout. Jiné jsou až neskutečně velké, ale kupodivu plné... Některé děti se diví, že do batohu mají dát ještě něco jako proviant a říkají, že se jim nic nevejde. Ale vejde, holátka, vejde;)

Cesta plyne v poklidné atmosféře, ale přijdou okamžiky, které nás prověří... Zastavujeme velmi často, ostřílenější Tuláci mají našlápnuto na rychlejší krok, menší děti zůstávají pozadu. S dospělými. Nakonec se tohle srovná, rychlejší zpomalí a drží se na dohled, opožďující se jsou hlídání a povzbuzování, případně zbavování různých přívěšků k batohům, pokud to jde, tak

do batohů – svých;) Naštěstí jsme se vyhnuli pověstným igelitkám po rukou. Když dojdeme do lesa, kde je zřícenina hradu Hus, a blížíme se již k němu, smráká se, ve stmívajícím se lese působí čtyřhranná polorozbořená hradní věž možná větší, než ve skutečnosti. V tu chvíli si vzpomínám, jak jsem tu šli před pěti lety a na tomhle místě se zdrželi. Tentokrát jdeme dál, hřebenovou cestu a vybavuje se mi, co nás čeká. Pravdu měl jeden postarší cyklista, co nás potkal o pár kilometrů dříve, poptal se, kam jdeme, změřil si nás a řekl, že budeme lézt po čtyřech. Hřebenová cesta přes hrad Hus je z těch náročnějších, ale nejsme žádné padavky. Beze ztráty bodu zanecháváme za sebou tento náročnější úsek a pokračujeme dál. Jak se stmívá, přibývá dotazů, kdy a kde rozbijeme tábor, ale čím více jsme od Husa, tím více se blížíme ke Křišťanovickému rybníku, až už je na dohled široká cesta, vedoucí do místního kempu, pak první auto – zázračné zjevení pro některé...

Je něco mezi devátou a desátou večerní a je více méně jasné, že pro dnes nepokračujeme dál, správce je sympatický mlad'och, nechá nás složit výstroj u baráčku, protože dokud je ještě vidět, ochladíme se v rybníku, pak vyřídíme všechno ostatní.

Voda je nádherná, tmavé siluety vstupují do tiché hladiny, ne to slunce už nezapadá, to už je dávno za obzorem. Už potmě a při baterkách sbíráme dříví na oheň, stavíme stany, večeříme a jdeme spát. Někteří se ptají, kdy bude budíček. Profesionální deformace – budíček bude, až děti vstanou. A to vzhledem k jejich nízkému věku, bude číselně odpovídat příslušné ranní hodině:)

Druhý den koukáme do mapy, počítám s tím, že nedojdeme až do Husince a budeme končit někde u Podedvorského mlýnu. Podle cedulí na místě zbývá do Husince 16,5 km. Uvidíme...

Stoupání do kopců a opětovná klesání jsou docela náročná, ale děti zvládají a zvykají si, že musí fungovat jako tým, jedině tak se jim půjde lépe, atmosféru tvoří všichni, je důležité neskuhrat a neříkat předem, že něco nepůjde, že nedojdeme. Naopak! Dobrá nálada je důležitá.

Když slézáme z posledního kopce, nečekaně se ozve Vašek, náčelník karlínských Tuláků. Jako blesk z čistého nebe má služební cestu kolem, jede do Prachatic, tak jestli nejsme v Husinci, že by nás přijel navštívit. Když slyší, že jsme asi 11 km od něj, padne klíčová otázka, zda nechceme odvézt, nebo baťohy a tak. Říkám, že se musíme domluvit. A pak se domlouváme nad kotlíkem těstovin a párků.

V tomto složení jdeme přímo k věci a domlouváme se všichni společně. Můžete to nechat plavat a pokračovat dál, můžeme si nechat odvézt věci, ale znamená to dnes dojít zbývající vzdálenost, nebo se necháme naněkolikrát odvézt všichni, ale znamená to, že jsme nedošli. A většina řekne, že to dojdeme ještě dnes.

Vašek přijíždí za pomoci GPS v autě, GSM na obou stranách a mapy u mne, přiveze nám dárek – meloun a naloží věci. Jsme kousek od toho zmíněného mlýnu a jen s pár věcmi, co budeme cestou potřebovat, se vydáváme na jedenáctikilometrovou cestu směr koně...

Vašek mezitím volá a říká mi do ucha, že děda Oulický není... – to mi až zatrne, panu Oulickému je už moc let – a hned v zápětí říká, že je v Maďarsku:) No nepraštili byste ho?! A pokračuje, že věci máme v hausbotu a jsou tam kluci, kteří o nás vědí.

Dopředu si říkám, co jsou ti kluci asi zač. A ukáže se, že jsou moc a moc fajn. Na další čas se stávají našimi společníky, jsou čtyři přibližně čtrnáctiletí, ale vynikají mezi nimi dva, jeden je

vnukem dědy a říká se mu – jak jinak – Oula. A druhý je Honza, zvaný Johnny. Ten se nás drží nejvíc a je mu s námi opravdu dobře. Ti kluci jsou zvyklí pracovat. Bydlí v hausbotu dole na louce (pro ty, co to neznají, tohle je hausbot stojící na suchu..), ráno vstanou, dají kravám, zapotří koně, pracují na zvelebování přístřešku, když jdeme pro vodu a pod vanou, která je ve svahu a koně z ní chodí pít, si necháváme láhve na vodu, že cestou zpět si je napustíme, přijdeme k hotovému – plné láhve jsou vyneseny až do přístřešku...

Nakonec s námi i hraje hru, tu čokoládovou, potmě, kdy se děti snaží přihrást se k tácku s čokoládou, aniž by na ně strážce posvítíl. A když hra končí, zjišťuji, že to, co se těm klukům podařilo získat, většinou rozdali mezi naše děti:)

Navštívili jsme zříceninu hradu Osule a v podhradí natrhali nějaké ty třešně, co tam rostou. Tehdy mnohý Tulák svedl vnitřní zápas, zda půjdeme na Osuli, nebo ne. Už jsme se pár kroků vraceli zpět, bez toho, že bychom na ten kopec před námi vyšlápli. A ozval se Lišák a přidali se další, že tedy jo, půjdeme:)

Limonádová babička, paní Vaňásková, která provozovala maličký krámk v domku cestou z luk do Husince a každý rok nás vítala jako dobré známé, měla letos zamčeno a cedule „Obchod u Vaňásků“ zmizela. Myslíme si – i podle toho, co říkali kluci –, že je již někde jinde. A tak jí přeje-me, ať je již v tomto, nebo jiném světě, jen vše dobré, pokoj a klid... Jedno z lákadel pro některé

děti je i pouť, která se v těch červencových dnech pravidelně rok co rok opakuje. Autíčka jsme nenechali stát a naše peněženky trochu zchudly, ale užili jsme legraci. Pár perníkových srdcí putovalo až do Prahy a možná i do jiných míst, došli jsme i k husinecké nádrži a opakovaně vstoupili do té vždycky ledové vody. Všichni:)

Koně – ti ale vítězí nad všemi autodromy a hrady. Nesvezli jsme se na nich, děda Oulický byl letos jinde, ale ani jeho přítomnost nikdy není záru-

Největší lákadlo letní Šumavy

kou, že skončíme v koňském sedle. Přesto však všichni vyhledávali možnost být u koní, pohladit si je, krmit, nebo jen tak pozorovat, jak se prohánějí po pastvinách...

Když nastal poslední den, sbalili jsme své věci a vydali se na autobusové nádraží. Kluci šli s námi a zůstali až do odjezdu.

V téhle stati se nedá zaznamenat vše, spoustu pocitů je nesdělitelných, zůstávají v nás a rádi se k nim vracíme.

Výsledkem všeho byl dobrý pocit, naše překvapení z pohodových kluků a překvapení těch kluků, kteří očekávali místo nás spíš unuděné a nezvladatelné pubertáky z Prahy. Máme na sebe spojení a Johnny, až bude mít cestu do Prahy, říkal, že se ozve. A napřesrok doufají, že zase přijedeme...

Někteří nejmladší zjistili, že i věci, které doma nechtějí jíst, se jíst dají a že jim natolik zachutnaly, že je chtěli pak i doma od maminek.

Zjistili jsme, že ztracený obzor je jen tehdy ztracený, když si to budeme říkat. Jinak se dá dojít kamkoliv a překonat cokoli, co stojí v cestě.

Vyjíždělo devět lidí, vracel se sehraný tým...

*Světlo vašim krokům, Tuláci! A děkuji, Michal **

U Husinecké přehrady

Marco Polo a my

Každý rok je nějaká ta celoroční hra a tentokrát jsme se vydali na cestu dalekou, až do říše chána Kublaje daleko na východě. Vydali jsme se po stopách obchodníka a cestovatele Marco Pola...

Snesete pár dat? Zkusíme to...

Marco Polo je skutečná historická postava, žil v letech 1254 – 1324. Mnoho let prožil na cestách. Na jednu chvíli se stal jeho společníkem Rusticello di Pisa – také skutečná postava. Ale to trochu předbíhám:)

Otcem Marca byl Niccolo Polo a jeho strýcem Matteo Polo. Když matka Marca zemřela, bylo mu 14 let. Tehdy se z cest vrátili bratři Polové a Niccolo Polo převzal Marca do své péče. Společně s ním se nakonec roku 1271 vydali na východ a roku 1275 doputovali až do Pekingu, tehdy do mongolské říše k Chánovi Kublajovi.

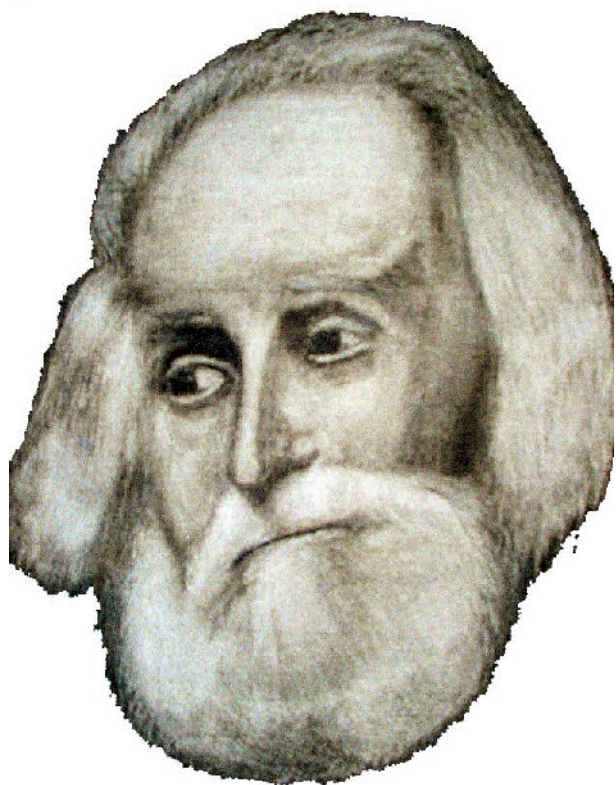
Celkem 17 let zůstali Polové v jeho službách, Chán Kublaj je nechtěl propustit, až nakonec souhlasil, když mu bylo 70 let a nebyla jistota, že po jeho smrti se budou moci dostat i s bohatstvím, co nashromáždili, zpátky domů.

Tady musím pár dat zamlčet, neboť budou předmětem tohoto tábora...

Mezi městskými státy Benátkami a Janovem (a i Pisou, která byla na straně Benátek) proběhla válka, v níž Marco bojoval na straně Benátek. Ty prohrály a Marco padl do zajetí Janovanů. Ve vězení nadiktoval vzpomínky ze svých cest svému spolutěmnickovi Rusticellovi z Pisy. Avšak právě okolnosti jeho zajetí zůstávají zahaleny tajemstvím.

Po propuštění z vězení roku 1299 a návratu do svého rodného města Benátek, kde se stal váženým obchodníkem, žil Marco Polo ještě 25 let.

Ve své knize „Milion“ mluví Marco Polo o sobě velice málo a jeho osobnost jakoby ustupovala

Marco Polo - možná, portrét se nedochoval

do pozadí. Je to dáno také tím, že svoji knihu nepojal jako literární cestopis, nýbrž měl v úmyslu sepsat stručnou příručku obchodní geografie, obsahující rady a pokyny pro ty, kdo půjdou v jeho stopách.

Za to, že se nakonec Milion stal ze suché příručky poutavým cestopisem, v němž se objevují i exkurze do dějin, popisy krajin, fauny a flory vděčíme asi Rusticellovi, jenž svého spoluvězně zahrnoval dotazy, které vybočovaly z úzce kupeckých zájmů a které odpovídaly spíše vkusu jiného publika jako jsou měšťani, rytíři, k nimž se v úvodu „Milionu“ obrací a pro něž by zvyklý psát romantické příběhy o rytířích krále Artuše.

Kniha „Milion“ prý inspirovala i Kryštofa Kolumba. Podle map, které Marco během putování kreslil, a kde je patrný obrys neznámého kontinentu, je prý pravděpodobné, že ještě před Kolumbem Marco přinejmenším spatřil pobřeží pevniny, které se později začalo říkat Amerika...

Dosti informací, začínáme odvíjet příběh, který nás dovede až za obzor, kde jen málokdo tuší velikou říši na východě...

Rusticello, Zátoka pláňat, 14.-16.9.2007

Poznali jsme se s Rusticellem di Pisa. Byl to spoluvězeň Marca Pola z časů, kdy se Marco vrátil domů do Benátek a zúčastnil se bitvy mezi Benátkami proti Janovu a Pise (tehdy neexistovala jednotná Itálie, ale městské státy). Byli jsme svědky tribunálu, který se vyptával Rusticella na Marca a pevnost jeho víry, zda Marco není lhář a kacír... Dozvěděli jsme se o návratu Niccoly a Mattea Polových a o přípravě nové cesty a také jsme se na dalekou cestu nachystali – sehnali jsme dostatečné zásoby a putovali jsme za papežem Řehořem, aby posvětil naši cestu. Od něj jsme pro vzdáleného asijského vladaře získali lahvičku se svěcenou vodou a také nám byli přislíbeni dva misionáře - kazatele, kteří budou putovat s námi (byli to Nicola da Vincenza a Vilém z Tripolisu. Rusticello nám věnoval čínskomongolský amulet a vysvětlil nám jeho funkci – ten, kdo jej má na sobě, se na čas, co ho nosí, stává Marco Polem...

Máme tedy lahvičku a amulet a vydáváme se na cestu na východ.

Cesta do Assýrie, Polnička, 24.-28.10.2007

Putujeme z „Itálie“ po souši směrem na východ do Turecka podél Černého moře až do Arménie do města Glasa. Dostaneme se k místnímu vladaři, který je přítelem chána Kublaje, vládce všech „Tatarů“. Dostáváme zlaté tabulky, které nás opravňují projít všechna území ovládaná Tatarsy a tehdy babylonský sultán vpadne s armádou do Arménie a pokud se nechceme zaplést do konfliktu, musíme se vydat zpátky, ale nejbezpečnější se zdá nechat se najmout na loď plující po Černém moři do Istanbulu. Oba kazatelé se však odmítnou s námi vydat dál, že cesta je příliš nebezpečná a opouštějí nás.

Po moři je to zajížd'ka, ale zdá se být bezpečná... Jsme přepadeni a odvedeni do otroctví. Otrokáři s námi směřují Středozemním mořem do Alexandrie – do Egypta. Když loď zakotví v noci Alexandrijském přístavu, chystáme se na útěk a ten se zdaří... Jsme v Egyptě a pokud máme pokračovat dál, musíme se dostat do Persie, což lze přes Arabský poloostrov, čili Arábii (dnes Iz-

rael, Jordán, Sýrii do Iráku), do Assýrie, která sousedí s Persií.

Nakonec jsme v Assýrii a Persie – brána k velké říši chána Kublaje – zůstává na dohled...

Princ a dívka, Kamenice, 23.-25.11.2007

V Perské říši se dostaneme do provincie Mesamar, která je pro nás bezpečná. Tam se dozvíme o některých zvyklostech tohoto místa, např. dívky musím mít závoje přes tvář, chlapci musí nosit zvláštní klobouky (přílby), čemuž se musíme přizpůsobit... Dozvídáme se také o Perském princovi, který miluje dívku z lidu a šáh, čili král Persie – jeho otec – mu nechce dovolit se s ní oženit. Připravil pro svého syna úkol, který když splní, může si vzít tu dívku za ženu. Důležitými informacemi je při to podoba dívky a to, co nosí na sobě. Jako by\ náhodou jsme tyto informace při vstupu do Perské říše dostali. Takže pokud si je pamatujeme, dokážeme perskému princovi pomoci. Nakonec se společně s princem dostáváme do sálu, kde je několik dívek a společně poznáváme která je ta pravá. Perský princ nám slíbí, že se nám bohatě odmění. Jen nevíme kdy..!

V horách s Vlky, Setuza, 18.-20.1.2008

Vydáváme se z Persie dál, na sever, bratři Polové se rozhodli zkrátit cestu a pokusit se dostat do Chánovy říše přes horský masív (Himálaje). Ale cestou dojde k nečekanému setkání se kmenem horských lidí, kteří si říkají Horští vlci. Unesou Marca a jejich jedinou podmínkou je, abychom obrátili své kroky a vydali se zpět, že až dojdeme zpátky do Arménie a do města Glasa, setkáme se s Marcem tam. Neradi totiž cizince, kteří přinášejí jiné zvyklosti života, jinou víru a podobně. Nevracíme se, naopak se vydáme za nimi. Snažíme se jim vysvětlit, co jsme zač a oni uznají, že jsme asi odvážní, když tolik riskujeme a dají nám šanci – pokud dokážeme v bitvě proti nim získat všechny ve ztemnělém terénu rozmístěné tmavé látky, vydají nám Marca a nechají nás jít. Všechny se nám získat nepodaří, ale máme šanci vysvětlit Horským vlkům, že nechceme žádnou cizí víru

rozšiřovat v jejich horách, že chceme pouze prožít. Nechají se přesvědčit, protože jsme bojovali čestně, dají nám slovo, že Marca ještě tuto noc potkáme, což se také stalo. Bratři Polové se rozhodli dál nepokračovat přes hory a vydat se jižní cestou do Chánovy říše. Čeká nás tedy cesta na jih...

Cesta na jih, Sloup, 23.2.-1.3.2008

Ocitli jsme se v Indii, ale nějakým řízením osudu jsme se, jak se říká, jednou nohou, dostali do země indických bohů. Abychom mohli pokračovat dále, museli jsme od některých bohů získat jejich symboly a nakonec je přinést Brahmanovi, který nás zase dostal zpátky do lidského světa, abychom mohli pokračovat dál, pro změnu na sever...

Postavy ze hry

Tibet, Hřmenín, 14.-16.3.2008

Když jsme se tedy nakonec zase vydali na sever, překonali jsme horské masívy Himalájí a sešli z konců do údolí, ocitli jsme se v jiném světě – v Tibetu. Jak už to tak u nás bývá, zapletli jsme se do hledání reinkarnovaného Dalajlamy a úspěšně ho našli mezi mnoha ostatními dětmi. Poznali jsme také při tom tuto pro někoho zvláštní kulturu, stavěli jsme mandaly a zase je na znamení pomíjivosti ničili. Prošli jsme touto zemí a dostali se na samou hranici chánovy říše... i když říkat tomu „hranice“ je trochu zavádějící, v těch dobách byl Tibet součástí veliké

říše chánovy (jak je tomu bohužel i dnes), ale tehdy byl svébytný a žil vlastním životem...

...až přijde čas, Keblov, 23.-25.5.2008

Prošli jsme dále než pro většinu lidí té doby známým světem a jsme ve veliké říši chána Kublaje, vnuka Čingischána. Zbývá nám projít tuto zemi až k do Pekingu, kterému se tehdy říkalo jinak...

Dostaneme se do čínské osady, kde jsme uvítáni, protože nás pověst předchází. Ale objeví se jakési komando, které Rusticellovi vezme poslední zlatou destičku. Nedá nám to jen tak nechat, to komando vypadá jako z jiného času a tak jdeme po jejich stopách a jsme svědky hovoru, ze kterého vyplyne, že to jsou lovci pokladů a jejich úkol byl tuhle destičku získat a vrátit se s ní. Ale v tom je problém, něco se stalo a nemohou se hned vrátit. Máme 24 hodin na to, abychom destičku získali zpět, tolik času bude trvat oprava jejich zařízení...

Setkáme se s vyjednavcem, který je ochoten se

Tajemná postava z jarního tábora

s námi dohodnout. Ví, že víme, nezdržuje se vysvětlováním, co jsou zač. Nabízí nám zvláštní do-

hodu. Lovci pokladů jsou ochotni nám vrátit zlatou destičku, pokud jim Rusticello slíbí, že po konci naší cesty ji věnuje do jejich rukou, aby se nakonec dostala až k tomu, kdo ji chce získat. Výměnou za to ale žádá minci, co má Rusticello na krku, protože tato mince putovala s námi časem a tím získala jiné vlastnosti než má ostatní kov a k tomu, aby se mohli vrátit potřebují právě tuto minci. Aby to však nebylo tak jednoduché, nechťejí jen prostou výměnu, ale regulérní boj, tedy vítězství v bitvě. Půjčí nám zbraně tak, aby na obou stranách byl stejný počet.

Pokud vyhrají, budou si moci ponechat destičku a dostanou minci, aby se mohli vrátit do svého času. Pokud prohrají, vrátí destičku výměnou za minci, aby se mohli dostat... tamtéž... a Rusticello později splní slib.

Přijímáme a zúčastníme se bitvy... Ta probíhá tak, že není jasný vítěz, ale dohodneme se, tak, že Rusticello předá minci, aby se komandéři mohli vrátit, ale bez destičky. Tu opravdu dostanou, až ji nebudeme potřebovat...

Jsme tedy v říši chána Kublaje a jdeme do hlavního města Canbalu (Chánbalyku)...

Tábor Marco Polo, 16.-29.8.2008

Nemyslíte si, doufám, že tu prozradím vše, co se bude dít, že? Jsme v říši chána Kublaje, vnuka samotného Čingischána a čeká nás určitě nějaké dobrodružství...

Je vše, co píše Marco, opravdu pravda?

Marco tvrdí, že společně se svým otcem a strýcem strávil 17 let ve službách velkého chána Kublaje. Během té doby jej velký chán často posílal do vzdálených částí své říše na inspekční cesty. Markovi byla navíc svěřena správa města, které se dnes jmenuje Jang-čou a leží v provincii Gansu.

Zda Marco říká celou pravdu, je předmětem debat. Mongolové nedůvěřovali Číňanům, které si podrobili, a ke správě své říše proto využívali cizince. Zdá se však nepravděpodobné, že by místodržitelem mohl být jmenován nevzdělaný muž, jako byl Marco. Možná jen zveličil své po-

stavení. Učenci jsou nicméně ochotni uznat, že Marco mohl být „v postavení užitečného vyslan- ce“.

Marco však dokázal vykreslit okouzlující obraz metropolí oplývající velkolepým bohatstvím, kde vládly pohanské a velmi zvláštní zvyky. Byl to svět, který byl západem buď zcela ignorován, nebo znám jen z bajek a pověstí. Mohly skutečně existovat vzkvétající civilizace, bohatší než ty evropské? To se zdálo nemožné.

Palác velkého chána byl „největším palácem, jaký kdy byl,“ napsal Marco. „Celá stavba je tak rozlehlá, tak bohatá a tak krásná, že žádný člověk na zemi by nedokázal postavit nic velko- lepějšího.“ Zdi byly pokryty zlatem, stříbrem a pozlacenými reliéfy draků, zvířat, ptáků, rytířů a model. Vysoká střecha pomalovaná červenou, žlutou, zelenou a modrou barvou zářila jako křišťál. Nádherné parky byly plné zvířat všeho druhu.

Na rozdíl od klikatých uliček středověkých měst v Evropě mělo město Canbalu (Chánbalyk) ulice přímé a široké, takže bylo možné dohlédnout od jedné městské zdi ke druhé. Do města bylo „při- váženo tolik nejrozmanitějšího zboží, že roz- sahlem obchodů překonává kterékoli jiné město na světě,“ psal Marco. „Neexistuje jediný den v roce, aby sem cizí obchodníci nepřijeli s více než tisícem kár s hedvábím.“

Počet lodí plavících se po řece Jang-c'-ťiang, jedné z nejdelších řek světa, byl ohromný. Marco odhaduje, že v přístavu Su-čou mohlo kotvit až 15 000 lodí.

Chán Kublaj

Marco se zmiňu- je o mnoha mongolských zvycích, mimo jiné o sňatcích mrtvých dětí. Jestliže nějaké rodině zemřel syn starší než čtyři roky a jiné rodině dcera stejného věku,

otcové se mohli dohodnout, že obě děti budou spojeny sňatkem. Uzavřeli manželskou smlouvu a uspořádali velkou hostinu. Obětovali jídlo a pálili papírové obrázky otroků, peněz a věcí užitečných pro domácnost. Věřili totiž, že „manželé“ je budou moci používat na onom svě- tě.

Marco byl uchvácen vojenskou zdatností Mongolů, jejich způsobem vlády a náboženskou tolerancí. K jejich sociálním a ekonomickým vý- dobytkům patřila péče o chudé a nemocné, požární a pořádkové hlídky, zásoby potravin, které měly zmírnit dopad případných povodní, a také poštovní systém zajišťující rychlou komu- nikaci.

Marco věděl o pokusech Mongolů obsadit Japon- sko, i když netvrdil, že se tam on sám dostal. Uvedl však, že v Japonsku bylo tolik zlata, že z něj byla udělána střecha a dláždění císařského paláce. To, co Marco o Japonsku napsal, bylo v západním světě až do 16. století jedinou infor- mací o této ostrovní zemi.

Markova kniha byla po staletí předmětem ob- divu i posměchu. Potom, co učenci zvážili všech- ny její nepřesnosti, o ní dnes říkají, že je „nepřekonatelným popisem“ vrcholného období Kublajovy říše.

Dodnes lidé uvažují o tom, zda Marco skutečně vykonal vše, o čem psal, nebo zda jen převy- právěl to, co slyšel od jiných cestovatelů. Ať už ale Marco Polo čerpal z jakýchkoli zdrojů, hodnotu jeho knihy „Milion“ dnes vědci uznáva- jí. Jeden historik říká: „Nikdy dříve ani potom je- den člověk nepředal Západu takové ohromné množství nových zeměpisných informací.“

Kniha Marka Pola je svědectvím o neutuchající touze člověka cestovat a vidět nové věci a vzdá- lené země.

Tábor začíná ...a už je to tady zase!

Přeji vám putovat touto vzdálenou zemí s otevřenýma očima a světlem, které vám roz- svítí všechny tmavé kouty:)

Michal

Hádanky, úkoly

V minulém semtamníku jste od Davida dostali k řešení šifru. Na správné řešení, bude nutné počkat do příště, zatím jej nemá redakce k dispozici.

Na začátku tohoto čísla našeho pokusu o časopis se můžete dočíst o principech bodování v našem oddíle. Ke konci odstavce je psáno, že za mimořádné úkoly v semtamníku lze získat až 5 bodů. Začneme tedy rovnou úkolem o 5 bodů, ať je ten rozjezd pořádný. A jaký je tedy úkol za 5 bodů?

Každý z vás zná knížku Ferda Mravenec od pana Sekory. V příbězích s Ferdou se vyskytuje celá řada postav jako Brouk Pytlík, Beruška, Pan Cvrček, Paní Ruměnice apod. Vaším

úkolem je do středy 22. října (středa před podzimními prázdninami) přinést na schůzku sepsáno co nejvíce postav z Ferdy Mravence a k nim nalezený skutečný název zvířátka. Tedy např. Fedra Mravenec je mravenec lesní, Brouk Pytlík je to je již na vás.

Za takto zpracovaný úkol může každý očekávat 5 bodů do celoročního snažení a ještě malou odměnu. Takže hurá do knihovny, nalézt Ferdu Mravence. Vy co nechodíte na schůzky, neházejte flintu do žita.

Výsledky svého snažení pošlete mailem na semtam@tulaci.eu nebo poštou.

Kinookénko

Nabízím stručný přehled toho co se chystá v září až v listopadu do kin.

Premiéry

4. září. - **Hellboy 2: The Golden Army** (Hellboy 2: Zlatá armáda) - USA; Akční / Fantasy / Dobrodružný / Drama

4. září. - **Journey to the Center of the Earth 3D** (Cesta do středu Země) - USA; Akční / Dobrodružný / Fantasy / Sci-Fi

4. září - **Peur(s) du noir** (Strach(y) ze tmy) - Francie; Animovaný / Mysteriózní

4. září - **"American Masters" Annie Leibovitz: Life Through a Lens** (Annie Leibovitz: Život objektivem) - USA; dokument, životopisný

11. září - **Absurdistan** - USA; Dobrodružný / Komédie / Sci-Fi

18. září - **Star Wars: The Clone Wars** (Star Wars: Klonové války) - USA/Singapur; Animovaný / Dobrodružný / Sci-Fi

9. října - **Svein og Rotta og UFO-mysteriet** (Potkan 007 a UFO) - Norsko; Rodinný

16. října - **Kozí příběh** - Pověsti staré Prahy - Česko; Animovaný / Komédie / Historický

30. října - **Sněženky a machři 2** - Česko; Komédie / Drama

6. listopadu - **Quantum of Solace** (Bond 007) - Velká Británie/USA; akční thriller

Palace Film Festival - 12. - 19.11. 2008 Praha
<http://www.palacefilmfestival.cz/>

13. listopadu - **Madagascar 2** - USA; Animovaný / Akční / Rodinný / Komédie

20. listopadu - **Vy nám taky, šéfe!** - Česko; Komédie

27. listopadu - **Harry Potter and the Half-Blood Prince** (Harry Potter a Princ dvojí krve) - Velká Británie/USA; Dobrodružný / Rodinný / Fantasy

Nyní běží v kinech

- Letopisy Narnie: Princ Kaspian - dobrodružné fantasy
- Kung Fu panda - animovaná komedie
- Bathory - historický thriller (od 12 let)
- Mumie: Hrob Dračího císaře - dobrodružný
- Akta X: Chci uvěřit - sci-fi thriller, české titulky (od 12 let)
- Temný rytíř - akční/fantasy (od 12 let)
- Máj - filmová báseň (od 12 let)
- VALL-I - animovaný/rodinný

Konop

Hledání jara

Na dubnové výpravě v Kamenici s poetickým názvem „Klání o zlatou myš“ jsme mimo jiné hledali jaro. Hledání jara je celostátní akcí, kterou pořádá Sdružení mladých ochránců přírody a

Projev jara - čmelák

spočívá v pozorování daných projevů jara a sdělení výsledků pozorování do SMOPu, kde poté proběhne vyhodnocení akce v rámci celé republiky.

Jak jsme hledali jaro

Páteční den jako stvořený pro odjezd na víkendovou akci. Tuláci z Malešic vyrazili do Kamenice u Humpolce, aby vybojovali klání o zlatou myš. Večerní vzduch má teplotu slušně ohřátého fénu a tak otevřenými okny necháváme proudit vzduch do staré kamenné školy, kde jsme na víkend zakotvili.

Radost hned na příjezdu. 5 km před koncem cesty se projíždí třešňovou alejí, která byla cca z poloviny vykvetlá. Pokud vyjde předpověď počasí, třešní se asi nedočkáme.

Večerní hra v nočním lese za kterým prosvítá billboard od dálnice, nepřinesla objevy příznaků signalizujících jaro, nicméně kdosi tvrdí, že na místě označené na fotce letěl před hodinou a 5 minutami čmelák.

Tento argument byl zavrhnut. Je třeba hledat jiné projevy jara.

Sobotní ráno nás přivítalo vskutku jarně. Vtrvalý déšť a teplota slabě 2 nad nulou jsou pře-

ci jasnými příznaky jara. Do dalších ročníků navrhujeme téma - stojí v tričku venku hodinu a není odvezen buď do blázince a nebo na oddělení omrzlin. Další metoda, která nás při hledání jara napadla se také neosvědčila, je u ní totiž špatně vidět (spočívala v obcházení baráku se zavázanýma očima).

Odpoledne přestalo pršet a rtuť teploměru ve vyšvihla na 6 stupňů. Vyrážíme na odpolední hru do místního lesa a osud k nám byl milostivý. Zahlédli jsme čmeláka. Moc mu to nelétalo, asi si zapomněl vzít zimní oblek a ztuhla mu křídla.

U té tečky skutečně byl čmelák, ale na výzvu aby počkal než bude vyfocen nereagoval a klidně si odletěl.

V neděli se již nic zvláštního nestalo a tak souhnně vyjádřeno. V Kamenici u Humpolce bylo mezi dny 11 a 13.dubna zjištěno toto:

U tečky byl spatřen čmelák

- kvete třešeň - ano cca z poloviny rozkvetlá alej
- létá čmelák - ano i když by potřeboval zimní oblek
- je slyšet skřivan - vzhledem k ornitologickým znalostem našeho kolektivu se netroufáme odhadovat

Jaro jsme tedy našli.

Letem světem

- Na poslední schůzce (25. června) v Jevanech, jsme řádně zmokli a ani toto slovní spojení

nevystihuje skutečnou sílu přívalového deště ve kterém jsme putovali na autobus.

- Koncem června jsme při stavění tábora postavili novou umývárnu, která přes rok bude sloužit na uskladnění podsadových stanů. Rozměry 9 x 3 metry zaručují dostatečný prostor pro mytí chtivé účastníky.
- Začátkem srpna bylo dovršeno půlroční zařizování odkupu pozemků pod táborovou základnou. Závěr je jednoduchý, je to naše.
- Pokud nemáte koncem srpna a v září co na práci, nabízíme aktivní dovolenou v naší táborové základně v Keblově, která projde rekonstrukcí.
- Navštívili jsme místočko, kam zavítáme na letošní vánoční výpravu. Baráček se nachází na okraji vesničky Pořešín, stran civilizace. Romantiku zimního pobytu zajisté navýší voda pouze ve studánce a hluboký kaňon, kterým protéká přilehlá řeka.
- Letošní září bude chudé na výpravy, neboť volný čas budeme trávit na rekonstrukci táborové základny. Cyklovýprava, ani tradiční zahájení nové celoroční hry v září proto letos neočekávejte.
- Rádi bychom příští rok vyrazili v létě na týdenní cyklo-turisticko-poznávací akci na zajímavé místo Čech. Je nám jasné, že dost z Vás je příliš pohodlných na to, než aby vyrazila na týdenní putování. Pokud máte pocit, že nejste lenoši, ozvěte se. Předpokládaný termín by byl koncem července a místo nejspíše Labské Pískovce.
- Věštecká koule nám bohužel vyvěstila, že jarní tábor 2009 je v silném ohrožení a to díky letošní minimální účasti a díky nulovému zájmu z letošního jara, kdy jsme zjišťovali zda by někdo jel na hory. Pokud víte že o jarní tábor rozhodně nechcete přijít napište, pokusíme se tuto akci ještě vzchopit. Jarní tábory mají dlouholetou tradici ale uznejte, že jezdit se třemi účastníky není nejlepší řešení.

První schůzka v novém školním roce bude ve středu 3.9.2008

Tak v září nezapomeňte

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je v neděli 2.11.2008, kam poslat příspěvky určitě víte.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.3

Někdo září v září

Vydán jako 50. publikace, oddílového nakladatelství **NA-KOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, červenec 2008, vydání prvé

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Píšťalka – Ebeni na Karlově Univerzitě

Michal – Zátoka Pláňat, Šumava 2008, Marco Polo a my

Konop – Kinookenko

Beruna – nepodepsaný text, sazba a tisk

Tisk v počtu 60ks na recyklovaném papíře

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Honza Koukl, tel.: 608703510, zo@tulaci.eu

Vše je též na <http://tulaci.beruna.cz>

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz či www.msmt.cz.

Nudis se? Pořid si

UČAČKÝ SEHTANVÍK
(učivný i na kubekví hmyzu)